

Vrije Mare

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

Voorwoord

"Daar rijdt door de avond een ridder te paard, zo wijd hangt zijn mantel tot over zijn zwaard. 't Is ridder Sint Maarten op weg naar de stad. Soldaat van de koning met God in zijn hart..."

Nu de dagen korter worden en het donker sneller inzet komen deze woorden, komt dit lied als vanzelf tevoorschijn. En wanneer uit de klassen de eerste Sint Maartenliederen gaan klinken is het heel duidelijk: we zijn in november belandt!

Een tijd van naar binnen keren in onze huizen en behaaglijkheid zoeken en ook een tijd om innerlijk naar binnen te keren. Om te kijken waar we warm voor lopen, om te kijken wat we uit liefde kunnen delen, zoals het verhaal van Sint Maarten ons leert.

"Ook besteden we aandacht aan het vieren van het 40-jarig jubileum van onze school op zondag 31 oktober a.s."

We hebben allemaal wel een 'stuk van onze mantel' wat we kunnen schenken. En als je dat vanuit liefde doet, dan word je daar zelf ook warm van, zo vertelt ons het stukje over 'Mantelheiligen' uit het prachtige boek "Het Goud van Waldorf" en versterken we ook ons etherlichaam. De drie Mantelheiligen, Sint Joris, Sint Maarten en Sint Nicolaas horen bij de voorbereidingsperiode op het

kerstkind. Maria, de moeder van de liefde is de vierde. Daarover leest u meer in de samenvatting verderop.

Ook besteden we aandacht aan het vieren van het 40-jarig jubileum van onze school op zondag 31 oktober a.s. met circus activiteiten voor de kinderen en een herfst braderie! Verder vindt u in dit nummer weer een aantal interviews door leerlingen van 6A met nieuwe collega's, nemen we ook afscheid en vieren we dat Vrijeschool Oosterwold in oprichting is.

De rubriek 'Omdenken' geeft weer te denken en in 'Venster op de Wereld' leren we hoe de muziek op de aarde is gekomen, gebaseerd op een gedicht uit een zestiende-eeuws manuscript in de taal van de Azteken. Wat zouden we

zijn zonder muziek!

"En wanneer uit de klassen de eerste Sint Maartenliederen gaan klinken is het heel duidelijk: we zijn in november belandt!"

We wensen u een fijn feestweekend en alvast een mooie novembermaand vol liefde en warmte met mooie Sint Maarten momenten.

HvM

**VRIJESCHOOL
ALMERE**

Over Sint-Maarten: 1e Lichtfeest waarin Michaël zijn zwaard overdraagt aan St. Maarten

Mantelheiligen

*'Nu gaan de dagen mantels dragen',
sprak de dichter Nico Verhoeven aan
het begin van de herfst. Een nuchter
mens zou zeggen: 'We halen onze
winterjassen uit de kast want het wordt
al aardig fris!'*

Want als we het koud hebben trekken we graag een extra laagje om ons heen. Heerlijk, we worden weer warm. Meteen voelen we ons vitaler. We zitten weer beter in ons energie-vel. Deze onzichtbare huid bevat geen materie, maar is gemaakt van licht en warmte. Een omhullende mantel die vitaliteit en energie geeft. De antroposofie noemt deze mantel het 'etherlichaam'. Hoe verzorg je dit, zodat je gezond en sterk blijft? De drie mantelheiligen leven ons het geheim voor: dat van de helende liefde...

*"Het meest onmisbare ingrediënt
is de liefde. Hoe belangelozer, hoe
groter de toevoer van energie."*

Zolang ons etherlichaam sterk is en veerkrachtig, is alles zoals het hoort. We voelen ons fit en gezond. Maar zodra het etherlichaam dun wordt en zwak, wordt onze fysieke bescherming en afweer minder. Ook kunnen indrukken als hamerslagen binnenkomen. Psychisch is de koek ook aan het opraken.

Het is dus zaak, zeker bij kinderen, om ervoor te waken dat dit vitale systeem sterk blijft – of wordt. Gezonde voeding, behaaglijke kleding, frisse buitenlucht en genoeg rust -het helpt allemaal mee. Maar het lichamelijke is niet alles. Het meest onmisbare ingrediënt is de liefde. Hoe belangelozer, hoe groter de toevoer van energie. Onvoorwaardelijke liefde geneest en heelt. Maar ze schenkt ook de gever onmiddellijk kracht. De liefde verkwikt, net zoals de slaap. We

kunnen niet zonder. Hoe kunnen we dit wonderlijke fenomeen ervaren?

Liefde als ethermantel

Er zijn verschillende soorten liefde. Liefde voor je kind is iets anders dan liefde voor je partner. Liefde voor de waarheid weer anders dan liefde voor je werk. Liefde kan groots en meeslepend zijn en zelfs de hele mensheid of de sterrenhemel omvatten – maar de liefde kan zich ook in een punt samentrekken. Zoals in de aandacht voor een dansend herfstblaadje op de wind of voor een moedige grasspriet in het asfalt. Maar in welke vorm ze zich ook laat ervaren, er is altijd sprake van zonnekracht. Uit dezelfde belangeloze zonnestrallen wordt ons etherlichaam geweven -tot een ethermantel van licht en warmte. Ieder jaar krijgen we een prachtige kans om onze ethermantel te versterken door mee te leven met de drie dienaren van de liefde: de drie mantelheiligen.

In het najaar wijzen zij stilzwijgend op hun mantel. Ze komen op witte

paarden aangereden en zijn gehuld in warme rode mantels. Sint Michaël, Sint Maarten en Sint Nicolaas. Als dienaren van de universele, hemelse liefde helpen zij de mensen.

*"Als dienaren van de universele,
hemelse liefde helpen zij de mensen."*

Het grootste feest van de liefde vieren we met Kerstmis. Maar de innerlijke voorbereiding hiervoor begint al eind september. Het is een periode vol vrolijke herfstfeesten, die vooral door kinderen worden gevierd. Het gaat daarbij om het kind maar ook om het kind in onszelf, dat nog vol overgave en spontaniteit kan ontvangen. Vieren we deze feesten ieder jaar mee, als een levende cyclus, dan plooit zich om onze innerlijke schouders vanzelf een mantel, geweven uit de stralende lichtkrachten van de liefde.

Werken van de liefde

De drie mantelheiligen Sint Joris, Sint Maarten en Sint Nicolaas horen bij die voorbereidingsperiode op het kerstkind. Opvallend is dat ze niet

alleen een rode mantel dragen, maar ook op een paard rijden. Het paard, dat is een echte mensenvriend. Het is zelfs een 'edel' dier met een hoofd en benen. Het kan dragen en trekken. In oude verhalen en sprookjes komen veel paarden voor die de ruiters naar hun doel brengen. Waar wil je heen? Ik breng je wel. Er zijn witte, grauwe en zwarte paarden. De kleur zegt in de oude verhalen iets over de intentie waarmee het doel wordt bereikt -zo duidt het witte paard op een belangeloos, onzelfzuchtig streven. De drie mantelheiligen rijden allen op witte paarden. Sint Joris heeft een vurige strijdros, dat onverschrokken over de velden voorwaarts stormt. Sint Maartens' paard staat stil te wachten als zijn berijder bij de poort afstijgt en de bedelaar ontmoet. En het paard van Sint Nicolaas beklimt de steile daken tot grote hoogte en komt zelfs los van de aarde. Deze paarden dienen op telkens andere manieren van aanstormen, verstillend wachten tot klimmen en opstijgen. Het zou zomaar kunnen zijn dat dit duidt op de drie innerlijke functies: willen, voelen en denken.

Moeder van de liefde

Er wordt altijd gesproken over drie mantelheiligen maar eigenlijk zijn het er vier. De eerste drie zijn mannen die bijzonder actief zijn; maar de laatste is een vrouw. Zij draagt wat zij ontvangen

heeft. Haar mantel is zo blauw als de nachthemel en bezaaid met fonkelende sterren... Zij mag het hemelkind naar beneden brengen -het mensen-ik dat in overgave de liefde mag ontvangen en dragen. Al deze feesten hebben betrekking op het enorme vitaliserende aspect van de liefde. Kinderen die de jaarfeesten mee mogen vieren, kunnen dan ook op een unieke manier hun 'mantel' versterken. Zo kunnen we ze helpen opgroeien tot gezonde mensen -op weg naar de geboorte van de liefde in het eigen hart.

Sint Michaël (29 september) helpt Sint Joris, de ridder die de draak overwint. Zijn rode mantel wappert rond zijn blinkende harnas. Je kunt zien dat hij al vele heldendaden op zijn naam heeft staan, want niet iedere strijder krijgt een mantel. Alleen hij, die het gevecht tegen onrecht en verdrukking

durft aan te gaan. Dat onderscheidt de gewone soldaat, die slechts bevelen uitvoert, van de ridder die zijn eigen geweten volgt.

Sint Maarten (11 november) is een Romeins soldaat. Bij de winterse stadspoort van Amiens ontmoet hij een arme bedelaar en uit medelijden snijdt hij zijn warme rode mantel, die hij heeft gekregen voor bewezen diensten, met zijn zwaard in tweeën. De helft geeft hij weg, de andere helft houdt hij om zelf warm te kunnen blijven. Sint Maarten strijdt hier niet, maar gebruikt zijn zwaard om te delen. Hij heeft geen geld bij zich maar wat hij heeft deelt hij: zijn mantel.

Het Sint Maartensfeest markeert van oudsher het begin van het kerkelijk jaar. En niet zonder reden, want het 'heb uw naaste lief als uzelf' is de essentie van het christendom.

Bron: samenvatting van een artikel uit 'de Seizoener', herfst 2012, tekst Jet Nijhuis, geplaatst in het boek 'Het Goud van Waldorf'

*Gedicht ter bemoediging
Ik draag rust in me,
Ik draag in mezelf
De krachten die me sterk maken.
Ik wil me vervullen
Met de warmte van deze krachten.
Ik wil me doordringen
Met de macht van mijn wil.
En ik wil voelen
Hoe rust uitvloeit
In mijn hele bestaan,
Als ik me sterk maak
Om de rust als kracht
In mezelf te vinden
Door de macht van mijn streven*

Rudolf Steiner

Vervolg van de interviews met nieuwe leerkrachten of ondersteunend personeel door leerlingen van klas 6A

Over juf Herma, duo klassenleerkracht van klas 3B

Wij hebben een opdracht gekregen om nieuwe leerkrachten te interviewen. Wij hebben juf Herma geïnterviewd. We konden haar helaas niet 'face to face' spreken omdat zij op de andere locatie werkt. We hebben 13 vragen bedacht. We vonden het bedenken van vragen best moeilijk. Dit waren onze vragen:

1. Waarom bent u op de Vrijeschool gaan werken?

Omdat ik al ruim 10 jaar op de Vrijeschool werkzaam ben en omdat de manier van lesgeven en de visie van

de Vrijeschool goed bij mij past.

2. Wat vindt u van de Vrijeschool?

De Vrijeschool biedt heel veel mogelijkheden en je mag je ontwikkelen op verschillende gebieden. Je blijft iedere keer bijleren en de lesstof verdiepen. Er is een rijk aanbod van lesstof, vakken, sociale vaardigheden en eigen inbreng. Het welbekende: je mag zijn en worden wie jij bent.

3. Wat vond u van de eerste week?

Het was fijn om samen met juf Fleur te starten op de eerste schooldag en om de klas te leren kennen.

4. Wat voor werk deed u vóór de Vrijeschool?

Ik ben verpleegkundige geweest.

5. Wat doet u graag met de kinderen uit uw klas?

Zingen, tekenen, klapspelletjes, bewegen en gesprekken voeren/contact maken met elkaar.

6. Bent u streng voor de kinderen in de klas?

Dat ligt er natuurlijk aan wat je onder streng verstaat. Ik ben duidelijk en consequent. Als ik streng ben, dan is dat een positieve strengheid.

7. Wat is uw hobby?

Kunstzinnig bezig zijn en ik hou van de natuur.

8. Wat is uw lievelingskleur?

Ik hou heel erg van kleuren, als ik er één zou moeten kiezen, dan is dat goudgeel.

9. Wat is uw lievelingsdier?

Roodborstje

10. Wat vindt u leuker: taal of rekenen?

Taal vind ik leuker in de oefeningen en rekenen vind ik leuker tijdens de periode.

11. Houdt u van tekenen?

Ja! Heel erg, geleide tekeningen vind ik ook heel fijn om te doen met de klas. Het steeds ingewikkelder worden van vormtekenen vind ik ook altijd erg leuk en uitdagend.

12. Wat is uw lievelingseten?

Spinazietartaar en pure chocolade met nootjes.

13. Heeft u kinderen en zo ja hoe heten ze en hoe oud zijn ze dan?

Ik heb twee kinderen. Jasper wordt in december 4 en Liam is 14 maanden. Twee hele lieve, vrolijke jongens.

Over juf Fleur, duo klassenleerkracht van 3B

Dag juf Fleur, wij zijn Sam en Kairo van de 'Vrije Mare', wij hebben een paar vragen voor een interview:

1: *Waarom bent u op deze school komen werken?*

Om te leren kinderen te zien vanuit hun eigen zijn en aan de hand daarvan ze input te geven waar ze wat mee kunnen.

2: *Waar komt u vandaan?*

Van oorsprong kom ik uit de Alblasserwaard, uit het dorpje Giessen Ouderkerk. Nu woon ik in Amersfoort.

3: *Wat vindt u de leukste lesstof van de 3de klas?*

Het Oude Testament! Nooit eerder helemaal gelezen en erg wonderbaarlijk! Verder natuurlijk de oude ambachten! En het is dat jullie het vragen... maar interessant om te kijken naar hoe de negenjarigen hun eigen positie in gaan nemen in wat ze van de wereld om zich

heen vinden.

4: *Wat was uw vorige baan?*

Juf, juf, juf... Al 20 jaar!

5: *Heb u een vriend?*

Ja... Hij heet Nigel, een Fransman!

6: *Wat vind je het meest vervelende aan uw werk?*

Boos worden op kinderen.

7: *En het meest leuke?*

Zelf nieuwe dingen leren en ervaren en dus experimenteren met nooit eerder aangeboden materie aan de klas!

8: *Heeft u kinderen?*

Ja, drie adolescenten!

9: *Welke periode vindt u het leukste en waarom?*

Ik heb er net één opzitten over de Schepping. Erg interessant!

10: *Wat vindt u het leukste verhaal om te vertellen?*

Weet ik nog niet... moet ik eerst nog ervaring mee opdoen. Jullie weten toch wel dat ik dit jaar nieuw ben in het vrijeschool onderwijs?

Wij hebben deze opdracht gekregen om u dus te interviewen en wij vinden het leuk dat u op deze school bent komen werken.

Zouden wij misschien een foto van u mogen voor het interview?

Vriendelijke groet klas 6A

Over juf Ulrikke, vakleerkracht muziek (tot januari 2022)

1: *wat is u lievelingsinstrument?*

De cello vind ik heel erg mooi. Verder vind ik ook de menselijke stem een van de prachtigste dingen.

2: *heeft u huisdieren?*

Ja, ik heb een hond. Ze heet Selma.

3: *heeft u hobby's?*

Ik hou van wandelen, zwemmen in de zee, paardrijden en schilderen, maar heb helaas niet altijd gelegenheid daarvoor.

4: *bent u vegetarisch?*

Niet volledig, maar ik eet niet veel vlees. Ik vind groenten erg lekker, dus het is niet zo moeilijk.

5: *hoe oud bent u?*

Oud genoeg ;-)

6: *hoe lang bent u al muziekjuf?*

Lang geleden was ik ballet- en muziekjuf in mijn geboorteland Noorwegen, maar sinds ik in Nederland ben, ben ik dirigente.

7: *wat is uw lievelingslied?*

Moeilijk te zeggen... er zijn zo veel mooie liedjes.

8: *wat is uw volledige naam?*

Ulrikke Reed Findenegg. Reed is een Noorse naam en Findenegg Oostrijks. Verder ben ik genoemd naar een voorouder met drie voornamen! Birgitte Ulrikke Augusta... zo mooi, maar heel onhandig. Ik mocht alleen een van haar namen hebben. Jammer!

9: *wat is je lievelingsdier?*

Paarden

10: *wat is uw lievelingskleur?*

Alle soorten groen.

Vrijeschool Almere 40! met Herfstbraderie

Wie jarig is.... trakteert!

Het 40-jarig jubileum van de Vrijeschool Almere willen we samen met jullie vieren op zondag 31 oktober!

De Kinderkaravaan van Circus Snor komt op bezoek.
Komt dat zien! Komt dat zien!

Korte terugblik:

Onze Vrijeschool is ooit gestart vanuit een wens... Een wens van mensen die hier in Almere waren komen wonen en voor hun kinderen dit rijke onderwijs wilden gaan realiseren. De impuls hiervoor is gelegd door de mensen die toen voor 'Aquarius' werkten, een groothandel in ecologische en biologische producten, die gevestigd was op industrieterrein 'de Vaart'. Zij vonden mede-denkers en idealisten om dit idee te gaan realiseren uit Almeerse burgers die in vorige woonplaatsen met vrijeschool onderwijs te maken hadden gehad. Ooit begonnen met een zaadje van gedachten, uitgegroeid tot een wens en uitgemond in wilskracht en realisatie, zo is onze school 40 jaar geleden begonnen met maar een paar leerlingen en twee leerkrachten. Dat pad is niet altijd over rozen gegaan. Een diep dal en tragedie is zeker de brand geweest die de eerste school vlak bij de experimentele bouwplaats 'de Fantasie' locatie (aan de busbaan met een prachtig stuk grond eromheen) in de as heeft gelegd. Wat een consternatie en verdriet om het verlies van alle werkjes van de leerlingen, de inboedel, de verzameling toneelrekwisieten, etc. De spreiding van onze leerlingen na de brand bracht met zich mee dat we op drie locaties in Almere werden gehuisvest! De toen nog bestaande zevende klas vond onderdak in scholengemeenschap 'Echnaton'. Vanuit die situatie is toen het initiatief gestart om een eigen gebouw neer te gaan zetten. Er werd een

Wie jarig is... trakteert!

Het 40 jarig jubileum van de Vrijeschool Almere willen we samen met jullie vieren

Wat is er te doen:

- Circusactiviteiten voor kinderen (traktatie van school)
- Braderie
- Groet en Ontmoet elkaar onder het genot van een hapje en drankie

Praktisch: neem kleingeld mee, er is veel leuk te beleven!

Denk er om: de wintertijd gaat in!

Parkeertip: bij de hockeyvelden!

De Kinderkaravaan van Circus Snor komt op bezoek! Komt dat zien!

Zondag 31 oktober 2021
Lierstraat 7, Almere

De Herfstbraderie is voor iedereen de hele dag toegankelijk!

VRIJESCHOOL
ALMERE

bouwcommissie ingesteld en een architect gezocht. Ik weet nog dat we samen met de architect als team en bouwgroep indertijd een 'fenomenologische wandeling' gingen maken over eventueel geschikte bouwlocaties. Zo is uiteindelijk na een zorgvuldig proces het huidige schoolgebouw op de Lierstraat gerealiseerd en is het een 'huis met een school erin' geworden, zoals een van de leerlingen ooit opmerkte...

En nu in 2021, vieren we het 40-jarig bestaan en is er wéér sprake van 3 locaties, maar dit keer is dat een positieve ontwikkeling! De bijbehorende groei- en opstartperikelen worden met elkaar

als ouders, team, directie en bestuur gedragen vanuit een gedeelde toekomstvisie. En met het mooie nieuws over een nieuw te bouwen school in Oosterwold vieren we zondag 31 oktober 40 jaar vrijeschool onderwijs in Almere met feest voor de huidige leerlingen en een herfstbraderie voor ouders en team! Met dank aan al die mensen die dit mogelijk hebben gemaakt stappen we met elkaar een mooie toekomst in waarin kinderen zich blijvend kunnen ontwikkelen tot vrije, zelfstandige mensen die zich bewust zijn van hun verantwoordelijkheid voor medemens en natuur!

Helga van Muijen

Over juf Cellina, vakleerkracht gymnastiek

Wij deden een interview met juf Cellina. Het duurde niet zo lang. We waren helemaal niet nerveus. We hadden dit interview op de computer gestuurd.

Waar komt u vandaan?

Ik ben geboren in Almere en heb daar altijd gewoond.

Waarom werd je juf?

Ik vind het leuk om met kinderen te werken en ik hou heel veel van sporten, dus gymleerkracht zijn is dan de ideale combinatie!

Hoe oud bent u?

Ik ben 33 jaar.

Uit welke Provincie kom je?

Uit Flevoland.

Zit u op een sport?

Ik zit al 17 jaar op een sportschool waar ik kracht- en conditietraining doe. Het is echt mijn passie. Ik train er minimaal 5 dagen in de week. Omdat ik de sportschool zo leuk vind ben ik

een opleiding tot personal trainer gaan doen en daarom mag ik nu mensen begeleiden naar een gezonde levensstijl, wat ik heel belangrijk vind. Ook heb ik jarenlang gebadmintond, maar helaas moest ik daarmee stoppen toen ik de opleiding ging doen om gymleerkracht te worden. De vele badmintontrainingen en ook nog de verschillende sporten tijdens de opleiding waren namelijk een beetje te veel van het goede. Ik mis het badmintonnen echter wel en ik hoop in de toekomst ooit weer deze sport op te pakken.

Welk seizoen vindt u het fijnst om les in te geven?

Het seizoen maakt mij niet zoveel uit. Wat wel belangrijk is dat het buiten niet zo warm is, want dan wordt het in de gymzaal heel erg warm en benauwd en dat is niet fijn.

Wat vindt u het stomste aan uw werk?

Wat ik minder vind is het vele geluid tijdens het werken in de gymzaal. De akoestiek is daar namelijk slecht. Akoestiek is de

weerkaatsing van de geluiden (= de nagalm). Doordat jullie tijdens het uitvoeren van de spellen/oefeningen af en toe heel enthousiast zijn, maken jullie daardoor veel geluid hihhi, maar dat kost mij dus veel energie.

Wat is uw lievelingseten?

Pizza en taart!

Hoeveel talen spreekt u?

Natuurlijk Nederlands, een beetje Engels en een paar woordjes Bahasa Indonesia. Dit is de taal van Indonesië. Ik ken wat woorden, omdat mijn moeder daar is geboren en die woorden af en toe gebruikt.

“Een tijd van naar binnen keren in onze huizen en behaaglijkheid zoeken en ook een tijd om innerlijk naar binnen te keren.”

Vrijeschool Oosterwold: een Social Schools bericht van 7 oktober jl.

De 110 ouderverklaringen Oosterwold zijn binnen!

Beste ouders,
Hierbij deel ik fantastisch goed nieuws met u: de benodigde 110 steunbetuigingen voor Vrijeschool Oosterwold zijn sinds vanochtend binnen. Deze steunbetuigingen, welke we als Stichting Vrijeschool Almere nodig hebben -voor de datum van 15 oktober 2021- om de volgende stap voor Vrijeschool Oosterwold te realiseren, hebben we bereikt.

Alle ouders, hartelijk dank voor uw enorme steun! De afgelopen weken hebben we met velen van u gesproken, tijdens de informatieavond, op het plein en via social media als Facebook en SocialSchools. U zet als oudergemeenschap hier ècht samen met ons de schouders onder door bijvoorbeeld te flyeren en andere ouders te benaderen om zo gezamenlijk Vrijeschool Oosterwold te ondersteunen.

VRIJESCHOOL OOSTERWOLD

Langs deze weg wil ik ook mijn grote waardering en dank uitspreken voor de eerdere initiatiefnemers: Margreet Bijsterveld als eerste kwartiermaker en de eerste ouderwerkgroepleden. Zij hebben deze kar goed op de rails gezet met dit effect.

Hoe gaan we nu verder?

De komende periode zal kwartiermaker Nicoline Vink, de aanvraag samen met ons verder compleet maken met inhoudelijke stukken. Het ministerie van OCW beslist daarna of de aanvraag wordt goedgekeurd. Vanaf november, als de aanvraag is ingediend, gaan we aan de slag met het vormgeven van het traject naar de start van Vrijeschool

Oosterwold, en met alle praktische vraagstukken die daarbij horen.

Wilt u op de hoogte blijven?

Meldt u dan aan voor de nieuwsbrief via onze website.

Met vragen kunt u terecht bij de kwartiermaker, Nicoline Vink, via oosterwold@vrijeschool-almere.nl.

Met vriendelijke groet,

Angèle van der Star,
Uitvoerend bestuurder a.i. Stichting Vrijeschool Almere

**PIEKEREN
IS DE
VERKEERDE
KANT
OP
FANTASEREN.**

HOEZIJ ARMDEDE?

tuimeltekst.nl

**Vooruit is niet
altijd rechtdoor.**

OM
DENKEN

Martin Brill

**Ruben (4):
Ik heb vandaag als
laatste gewonnen!**

OM
DENKEN

Omdenken door kinderen

Over Mirjam Vosterman (bestuursbureau)

Beste (juf) Mirjam, wij hebben de opdracht gekregen om de nieuwe juffen, meesters en medewerkers te interviewen, zodat de ouders weten welke mensen er in de school zijn bijgekomen.

Zou u deze vragen willen beantwoorden?

Dit is de eerste vraag:

1: Waar komt u vandaan?

Mijn wiegje stond in Amsterdam, hééél lang geleden...

2: Waarom bent u hier komen werken?

Ik kreeg van iemand een leuke vacature onder ogen voor een baan op het bestuursbureau van de Vrijeschool. Ik werkte al bij een heel groot bedrijf voor het bestuur en moest daarvoor best ver reizen en toen ik zag dat de Vrijeschool iemand zocht voor het bestuursbureau ben ik gaan solliciteren en werd ik aangenomen.

3: Wat trok je aan?

Haha, ik had mijn nette kleren aangetrokken...maar dat is niet wat jullie hier bedoelen...denk ik? In elk geval: ik ken het -zoals dat genoemd wordt- 'gedachtegoed' van Rudolf Steiner. En zelf heb ik lang geleden ook voor de klas gestaan. Bovendien leek het mij erg leuk om op een school te werken voor het bestuur.

4: Wat vindt u leuk aan u werk?

Ik hou van schrijven, van dingen uitzoeken, van mails behandelen en van zorgen dat alles voor bestuurders en management - zeg maar 'de bazen'- goed verloopt. En ook de afwisseling in taken die je moet doen. Dat is leuk.

5: Wat voor werk doet u op onze school?

De school is waar jullie als leerlingen van alles leren. En zo'n school wordt bestuurd door de directeur en door een bestuurder. En die moeten dan allemaal zaken regelen. Denk maar aan jullie rapporten, de klaslokalen, regelen dat jullie juf of meester er is en betaald wordt, roosters maken, zorgen dat jullie veilig en leuk kunnen leren, dat de overheid weet hoe de school het doet: kortom, daar komt best veel werk, dus taken, uit naar voren. En daar help ik een beetje bij, zeg maar.

6: Wat was uw vorige werk?

Dat was ongeveer hetzelfde werk maar dan in een heel groot bedrijf. Daar werkte ik ook voor het bestuur en op het secretariaat.

7: Waarom bent u gewisseld?

Nou, omdat de Vrijeschool voor mij dichterbij huis is en omdat het mij leuk leek op een school te werken.

8: Wat vindt u het meest vervelend aan u werk?

Dat dingen soms niet werken, zoals de printer niet of de scanner. Of dat je soms lang moet wachten totdat iemand reageert op je vraag. En als

het te druk is, tsja...dan moet je veel tegelijk doen, he. Dat is eigenlijk overal wel zo. Maar...dat hoort er ook een beetje bij. Dan leer je ook geduld hebben. En met dingen om te gaan.

9: Heeft u ook kinderen?

Helaas, nee. Maar ik heb twee parkieten. Ze zijn beiden komen aanvliegen en ik verzorg ze. Ze hebben een eigen kamer en speeltjes overal. En eigenlijk zie ik die twee een beetje als mijn kindjes. De ene is groengeel en de ander wit met allerlei kleurtjes. Die witte is nog heel jong. De oudere heeft onlangs zijn maatje verloren en moet erg wennen aan de witte. Al met al is hun kamer de leukste kamer bij mij thuis..

Zou u ook een foto willen maken van u zelf? Alvast bedankt!

Groetjes Wies en Millie uit klas 6A.

"En wanneer uit de klassen de eerste Sint Maartenliederen gaan klinken is het heel duidelijk: we zijn in november belandt!"

Beste ouders,

Na een noodgedwongen periode van rust had ik de afgelopen tijd ruimte voor reflectie. Hier is mij helder geworden dat ik de balans tussen werk en privé kwijt ben geraakt (zonder dat ik dit door heb gehad).

Het heeft me elk aspect hiervan opnieuw doen bekijken en herwaarderen. Het evenwicht en de bijbehorende vitaliteit waar ik naar zoek en nodig heb binnen mijn werk, vind ik nu niet binnen mijn functie, de school en misschien wel het onderwijs. Wat nu niet is kan natuurlijk wel weer komen maar dit maakt dat mijn pad nu een andere kant op leidt.

Een constatering met gemengde gevoelens want ik heb de afgelopen jaren met hart en ziel aan deze school gewerkt. Om deze reden heb ik afgelopen week mijn ontslag aangeboden en zal ik eind oktober afscheid nemen.

Een weloverwogen besluit dat goed voelt. In de weken van mijn afwezigheid heeft de school een gezonde metamorfose ondergaan en tref ik nu een school die weer stappen verder is. De afgelopen jaren heb ik (mee)gewerkt aan een Vrijeschool waarin leerlingen, leraren en ouders samen een gemeenschap vormen. Vanaf een afstandje zie ik nu helder waar de school staat, waar we vandaan komen, wat mijn bijdrage hierin is geweest en waar de school nu naar toe gaat.

Het vervult me met een enorme trots en maakt het makkelijker voor me om vol vertrouwen los te laten! Ik zal altijd met goede herinneringen terugkijken op mijn tijd bij Vrijeschool Almere.

Dank jullie wel.

Guido

Met dit gedicht willen we meester Guido uitzwaaien waarbij we hem tevens alle goeds wensen voor de toekomst, die vol beloften voor hem openligt...

For a New Beginning **John O'Donohue**

*In out-of-the-way places of the heart,
Where your thoughts never think to wander,
This beginning has been quietly forming,
Waiting till you were ready to emerge.*

*For a long time it has watched your desire,
Feeling the emptiness growing inside you,
Noticing how you willed yourself on,
Still unable to leave what you have outgrown.*

*It watched you play with the seduction of safety,
And the gray promises that sameness whispered,
Heard the waves of turmoil rise and relent,
Wondered would you always live like this.*

*Then the delight, when your courage kindled,
And out you stopped onto new ground,
Your eyes young again with energy and dream,
A path of plenitude opening before you.*

*Though your destination is not yet clear,
You can trust the promise of this opening,
Unfurl yourself into the grace of beginning,
That is at one with your life's desire.*

*Awaken your spirit to adventure;
Hold nothing back, learn to find ease in risk;
Soon you will be home in a new rhythm,
For your soul senses the world that awaits you.*

Venster op de Wereld

Dit verhaal is gebaseerd op een gedicht uit een zestiende-eeuws manuscript, in het Nahuatl, de taal van de Azteken en van de Tolteken.

De Azteken gebruikten vogelveren om schitterende mantels en hoofdtooiën van te maken. De meest gewaardeerde veren en vederwerken werden 'schaduw van de heiligen' genoemd.

Hoe de muziek naar de wereld kwam

Een mythe van de Azteken over een gevederde slang.

In het begin was er geen muziek op aarde. Niemand kon zingen. Zelfs de vogels niet. Maar er bestond wel muziek, ver weg en hoog in de hemel, in het huis van de zon.

Op een dag kwam de grote god Texcatlipoca naar de aarde, wandelde rond en bekeek de dingen die hij had helpen maken.

"Heel goed! Alles ziet er precies zo uit als ik wilde," zei hij. "De bloemen, de vogels en de dieren! Overal heldere kleuren! En toch... heb ik het gevoel dat er iets ontbreekt." Hij luisterde. Hij liep verder en luisterde nog eens. "Ik weet wat ik mis," zei hij. Hij wierp het hoofd in de nek en liet zijn stem schallen over alle windstreken van de aarde. "Kom, Quetzalcoatl, gevederde slang, rusteloze heer der winden! Kom! Ik heb je nodig!"

Quetzalcoatl was ver weg, lui liet hij zich drijven op de wind boven de golven, maar hij hoorde het. Hij hief zijn slangenkop op en opende zijn bek, tot er een menselijk gezicht tussen zijn kaken verscheen. Het was een nogal ontevreden gezicht. "Altijd hetzelfde," mopperde hij. "Net als ik geniet van een beetje rust hebben ze me weer ergens voor nodig. Maar toch zal ik moeten gaan uitvinden wat er nu weer aan de hand is!"

Hij richtte zich op, zijn glanzende veren ruisten en vershoten van kleur, nu eens groen, dan turquoise, dan weer blauw... en toen kwam hij aanvliegen. Snel, sneller dan snel vloog hij. Hoog rezen de golven. Met donderend geweld sloegen ze op de kust. Bomen hieven hun takken op en zwiepten ze heen en weer. Met groot gedruis daalde hij neer naast Texcatlipoca. "Nou - wat moet je?" vroeg Quetzalcoatl vinnig en kortaf. Die twee waren niet altijd de beste vrienden. Er was niet veel voor nodig of ze maakten ruzie.

Maar Texcatlipoca was niet van gisteren. Hij sprak zacht en vleiend: "Heer der winden, er is een karwei dat alleen jij kunt doen." "Een - kar - wei!" zei Quetzalcoatl langgerekt. "Ik zou niet gekomen zijn als..."

"Luister," zei Texcatlipoca. "Deze mooie aarde die wij samen gemaakt hebben, is niet in orde. Luister. Hoor je het niet? Er is geen muziek. En wat is het leven zonder muziek? De aarde moet muziek hebben. Gevederde slang, machtige heer der winden, ga daarom naar het huis van de zon en breng muziek mee naar de aarde."

"Naar de zon! Muziek halen!" zei Quetzalcoatl. "Je weet hoe de zon is. Hij is dol op muziek. Maar vrijgevig is hij niet. Hij wil niet delen. Elke noot muziek en iedere muzikant wil hij voor zichzelf houden!"

"Maar denk eens aan de vogels, aan de bomen en aan het stromende water," zei Texcatlipoca. "Denk aan de moeders met hun baby's, hun spelende en hun slaperige kinderen, de volwassen mannen en vrouwen. Die moeten muziek hebben. Alles wat leeft moet vervuld zijn van muziek!"

Quetzalcoatl dacht na. "Ik zal gaan," zei hij. "Ik zal gaan naar het huis van de zon."

Hij richtte zich op en vloog omhoog. Hoger en hoger vloog hij. Hij scheerde door de blauwe rook van de hemel en daar voorbij door de lege ruimte. Hij kwam bij het dak van de wereld en toen hoorde hij het geluid van verre muziek. Hij beklom de trap van licht die leidde naar het huis van de zon en de muziek werd luider en luider, tot

hij duidelijk het verrukkelijke geluid van grote, zingende koren en heldere fluiten kon horen.

Eindelijk ging hij het huis van de zon binnen en zag de muzikanten. Ze omringden de zon in een nest van licht. Nergens was een donkere kleur te zien. Elke muzikant was gekleed naar de muziek die hij speelde. Wie wiegeliëdjes en andere kinderliedjes zong was gekleed in het wit. Wie tedere liefdesliederen zong droeg diepblauw, terwijl degenen die dappere daden en de strijd bezongen waren gekleed in bloedrood. Maar het kleurigst waren de fluitspelers, gekleed in een goudachtig geel dat blonk als de zon zelf.

De muziek verklonk en zwol weer aan, in en uit en rond het nest van licht, terwijl eerst één groep en dan weer een andere op zijn fluiten blies of zong. De verrukkelijke klanken hielden nooit op. Geen ogenblik. Zodra hij hem zag wist de zon waarvoor Quetzalcoatl gekomen was.

"Muzikanten, wees stil!" beval de zon. "Hier komt die vervelende bemoeial, de gevederde! Antwoord niet als hij spreekt, of hij zal jullie ontvoeren en meenemen naar die vreselijke, donkere, naargeestige plek die de aarde genoemd wordt, waar geen muziek is."

Voor het eerst zwegen de muzikanten. Ze waren bang en probeerden niet te luisteren terwijl Quetzalcoatl zich tussen hen door bewoog en in hun

oren fluisterde: "Heb medelijden met de mensen van de aarde. Kom met mij mee, en leer hun hoe ze muziek moeten maken. Kom... kom..." Hoewel hij bad en smeekte stonden de muzikanten stil en zwegen als standbeelden.

Toen rees er een grote woede op in Quetzalcoatl. Hij rolde zich strak ineen en weer uit. Hij stapelde zwarte onweerswolken op tot het licht van de zon afgedekt was. Hij brouwde een vliegende orkaan. De bliksem flikkerde en de donder gromde en rolde. Nu waren de muzikanten pas echt bang! Zo'n duisternis hadden ze nog nooit meegemaakt, en ze hadden nog nooit midden in een onweer gezeten. Ze vlogen alle kanten op, op zoek naar de zon, en sommigen liepen pardoes in de gevederde omhelzing van Quetzalcoatl. Toen hij van elke soort muzikanten er een paar te pakken had, slingerde hij zijn lichaam om hen heen en langzaam en voorzichtig, om ze geen pijn te doen, zweefde hij naar de aarde.

Texcatlipoca stond te wachten om hem welkom te heten toen hij neerkwam. "Quetzalcoatl," zei hij, "jij hebt het geluk naar de aarde gebracht!" De muzikanten waren heel blij toen ze zagen dat de aarde helemaal geen verschrikkelijke, donkere plek bleek te zijn. Overal waren heldere kleuren en ze konden nog steeds de zon zien, die boven hen scheen. Weliswaar was

er geen muziek, maar daar konden zij verandering in brengen.

Vlug gingen ze ieder een kant op naar de vier windstreken van de aarde en onderweg leerden ze iedereen die ze tegenkwamen om te zingen en hoe ze een fluit konden maken en erop spelen.

Ook leerden ze de vogels zingen en ze wezen hun hoe ze iedere morgen bij het ochtendgloren de zon konden begroeten met een luid koor. Ze schonken muziek aan het stromende water en aan de ruisende bladeren.

Ze leerden zelfs Quetzalcoatl, de heer der winden, hoe hij moest suizen en zuchten en zingen.

En zo is het gekomen dat nu, in onze tijd, de hele aarde, overal, vol is van het geluk dat de muziek aan ons mensen brengt!

Bron: Volksverhalen Almanak

Toelichting

De 'quetzal' is een vogel die leeft in de afgelegen, door wolken overdekte regenwouden van Zuid-Mexico en Guatemala. Het mannetje heeft twee buitengewoon lange staartveren die achter hem aangolven als hij vliegt. Bij de geringste beweging glanzen ze op en veranderen van kleur van alle tinten groen naar blauw. 'Coatl' betekent slang. Zo is Quetzalcoatl dus een vogelslang, maar meestal wordt hij een gevederde slang genoemd. In de eerste plaats is hij een windgod en een schepper. De naam van de oppergod is Texcatlipoca, wat betekent Rokende Spiegel.

Quetzalcoatl is het meest voorkomende versieringsmotief in de oude gebouwen op de hoge plateaus van Mexico. In sommige beeldhouwwerken wordt hij afgebeeld als een geweldige werveling van lange, rietachtige veren met een slangenkop er bovenuit. Soms is er in de omlijsting van zijn geopende kaken een menselijk gelaat zichtbaar, met tussen de veren een glimp van handen en voeten.

Afscheid als redacteur

In dit nummer van 'Vrije Mare' neem ik als redacteur van onze digitale schoolkrant ook afscheid omdat ik per 1 november mijn werkzaamheden voor Vrijeschool Almere overdraag. Niet dat ik met pensioen ga maar de fase is aangebroken om rustiger aan te doen en andere gebieden meer aandacht te geven.

In de achterliggende jaren zijn talloze nummers gevuld met bijdragen van heel veel collega's en leerlingen die ik heb mogen redigeren en plaatsen, naast eigen stukjes, interviews en/of samenvattingen.

Maar de vormgevers van elk nummer hebben er met name voor gezorgd dat iedere maandkrant ook in de sfeer van een bepaald seizoen of jaarfeest werd uitgebracht. Zo werden het elke keer weer pareltjes om te verspreiden! Hiervoor wil ik met name Nico Kromodikoro (vormgever vanaf jaargang 1!) en Mariia Vinogradova (vanaf eind jaargang 3) heel hartelijk bedanken voor hun belangeloze en kunstzinnige verwerking van alle teksten!!

De gebundelde exemplaren van 3 jaargangen liggen op elke locatie ter inzage en inspiratie. Als je dat zo doorbladert zijn het ook mooie naslagwerken geworden waarop de ontwikkeling van onze school goed te zien is.

Ook zijn alle eerder verschenen nummers van 'Vrije Mare' te vinden op de website van onze school: www.vrijeschool-almere.nl (doorklikken naar Menu en Onze Organisatie)

De redactie zal door iemand anders worden overgenomen. Op dit moment is nog niet bekend wie dat is. Maar dat het goed komt, weet ik zeker!!

Met dit gedicht van Huub Oosterhuis zeg ik hierbij gedag, onder dank voor fijne samenwerking en inspiratie, wens ik eenieder veel geluk!

Helga van Muijen

'Man in the Maze', Navajo Nation, Arizona, USA

'WONEN OVERAL'

Huub Oosterhuis

*Wonen overal nergens thuis,
Aarde, mijn aarde, mijn moeders huis.
Vallende sterren, de schim van de maan,
Mensen die opstaan en leven gaan,
Mensen, veel geluk.*

*Wonen overal even thuis
Handel en wandel en huis na huis
Loven en bieden op waarheid en waan,
Wagen en winnen en verder gaan
Mensen, veel geluk.*

*Wonen overal bijna thuis
Aarde mijn hemel mijn vadershuis
Stijgende sterren, de lach van de maan
Mensen die dromend een stem verstaan
Mensen, veel geluk.*

Redactie:

Marjanne van der Stok
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl